

DUMNEZEU ÎȘI ȚINE CUVÂNTUL

...Le mulțumesc sorei Angie și sorei Gertie pentru că au cântat acest cântec. Domnul să le binecuvânteze. Întotdeauna când îl aud cântat, îmi amintesc multe lucruri trecute.

Chiar înainte de a părăsi tabernacolul, am avut o mare trezire prin propovăduirea Apocalipsei Domnului Isus.

Aproape în fiecare duminică seara, s-a cântat cântarea: „Nu te opri!” Mulțumesc, soră Gertie! Desigur, sunt foarte bucuros pentru că ele au cântat-o și în seara aceasta.

Sora Angie mi-a spus că este puțin răgușită, dar nu trebuie să se simtă singură, pentru că și eu sunt în aceeași situație, și aceasta cu atât mai mult, cu cât i-am făcut pe oameni să suporte o predică de două ore și jumătate. Când am ieșit din adunare, eram încălzit, iar afară era puțin umed, așa că am răcit.

Eu iubesc foarte mult Cuvântul, și în mod special Lumina dată de Duhul Sfânt asupra Cuvântului. Când El mă binecuvântează, nu găsesc nici o modalitate

de a mă opri din vorbire. Voi știți cum este. Poate că în seara aceasta nu voi fi atât de lung din cauza răgușelii, dar totul depinde de Dumnezeu, de binecuvântarea și ajutorul Său de care avem neapărată nevoie.

Aș vrea ca fiecare dintre voi să asculte programul de la radio care a fost anunțat de fratele Neville. Câți dintre voi l-au ascultat sâmbăta trecută? A fost o adevărată capodoperă. Deci, nu uitați: emisiunea este transmisă pe postul de radio WLRP, în fiecare sâmbătă dimineața, între orele nouă și nouă și jumătate. Atunci veți putea asculta trioul Neville.

Eu am discutat despre această emisiune cu fratele Leo, care se ocupă cu înregistrările din adunare, și mi-a spus că a fost foarte mișcat când a auzit predica, așa că i-a întrebat pe cei care erau cu el: „Cine-i predicatorul acesta?” Și fratele Gene i-a răspuns: „Este fratele Neville.”

Într-adevăr, predica a fost minunată și am să vă spun de ce-mi place să-l ascult pe fratele Neville: Mie nu-mi place doar pentru că este un bun predicator, ci pentru că trăiește tot ceea ce spune. Eu prefer să mă lăsați să trăiesc o predică, decât doar să o vorbesc. Cred că ar avea un rezultat mult mai puternic.

Așa cum am anunțat deja, în seara aceasta aș vrea să vorbesc despre

tema: „**Dumnezeu Își ține Cuvântul!**”

Azi dimineață am vorbit despre „**Întruchiparea creștinismului.**”

Doresc ca Domnul să adauge binecuvântarea Sa în timp ce citim Cuvântul

Său. Aș vrea să citesc din câteva locuri din Scriptură.

Astfel, mai întâi vom

citi din **cartea Apocalipsei** care este Mesajul pentru Biserică, din **capitolul**

22, începând de la versetul 17 până la sfârșit:

„Și Duhul și Mireasa zic:

„Vino!” Și cine aude să zică: „Vino!” și celui ce îi este sete să vină; cine

vrea, să ia apa vieții fără plată!

Mărturisesc oricui aude cuvintele prorociei din cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta.

Și, dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta.

Cel ce adeverește aceste lucruri zice: „Da, Eu vin curând.” Amin! Vino, Doamne Isuse!

***Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi cu toți!
Amin.*** (Apocalipsa 22.17-21).

Ioan 12.39-40:

„De aceea nu puteau crede, pentru că Isaia a mai zis:

„Le-a orbit ochii și le-a împietrit inima, ca să nu vadă cu ochii, să nu înțeleagă cu inima, să nu se întoarcă la Dumnezeu și să-i vindec.”

Matei 24.35:

„Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”

Galateni 1.8:

„Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!”

Acum haideți să ne
plecăm capetele pentru un moment de rugăciune:

Dumnezeul nostru, venim
la Tine în Numele Fiului Tău iubit, care ne-a spus: „*Orice
veți cere de la
Tatăl, în Numele Meu, vă va da.*” (Ioan 16.23). Astfel, venim
în Numele lui
Isus, mai întâi ca să ne căim pentru păcatele și alunecările
noastre și apoi,
ca să Te rugăm să ne cureți de toată necurăția noastră; să ne
cureți gândirea
ca să ne putem gândi la lucrurile care sunt drepte și aparțin
de Împărăția lui
Dumnezeu. Îngăduie ca în seara aceasta, gândirea noastră să
fie în Împărăția
lui Dumnezeu, și la fel cei prezenți aici. Curăță-ne de toată
necurăția
noastră, fiindcă dorim să umblăm înaintea Ta drepti, cu mâini
curate și cu
inimi sincere. O, numai Tu poți face aceasta, Dumnezeule!

Te rugăm deci, să ne
cureți mâinile și să ne sfințești inimile. Spală-ne prin apa
Cuvântului, care
separă lucrurile lumii de ființa noastră, ca să putem sta în
prezența Ta.

Tu ai spus că suntem
sfințiți prin Cuvântul Tău, de aceea Te rugăm să îngădui ca
Cuvântul Tău să
facă o cercetare adâncă în inimile noastre și să ne curețe de
toată necredința,
pentru ca astfel, inimile noastre să fie înnoite prin Duhul
Sfânt. Îngăduie ca
El să ne aducă în seara aceasta lucrurile care ne sunt
necesare pentru
Împărăția lui Dumnezeu.

Doamne, ajută-i pe cei
care sunt plăpânzi pe cale și au greutate în a crede Cuvântul
Tău în acest
întuneric și în acest timp înșelător în care trăim.

Când privim lumea
aceasta și criza prin care trece ea, vedem în față numai un
viitor întunecos
pentru ea, dar nouă ne-ai spus: *„Când vor începe să
se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă
ridicați capetele,
pentru că izbăvirea voastră se apropie.”* (Luca 21.28).

Fă ca în seara aceasta, să luăm
aceste cuvinte în inimile noastre și să privim sus, spre Fața
Dumnezeului
cerurilor, care ne-a făgăduit salvarea.

Ajută-ne să putem spune și noi la
fel ca apostolul Ioan când a fost pe Insula Patmos: *„Vino,
Doamne Isuse!”*

Te rugăm să pui aceste lucruri în
inimile noastre și să-i vindeci pe cei bolnavi și chinuiți.
Întărește-i pe
sfinți, cheamă-i pe păcătoși la pocăință și înnoiește-ne pe
toți, ca să putem
pleca de aici îmbrăcați în toată armătura lui Dumnezeu, astfel
încât să mergem
înainte ca niște ostași bine pregătiți pentru lupta ce ne stă
în față.

Doamne, în seara aceasta ne-am
adunat în rugăciune, conduși pe cale de Steaua dimineții!
Mulțimea
provocatorilor, a dușmanului, s-a încolonat împotriva noastră
spunând: „Zilele
minunilor au trecut!”, dar ridică Tu, o, Dumnezeule, un David
războinic, un
apărător, și fă ca Duhul Sfânt să locuiască din plin în inima
lui, fiindcă Te rugăm
aceasta în Numele lui Hristos. Amin.

În ceea ce privește acest subiect
vital, el nu este adus ca să facă pe placul credinței cuiva,
nici pentru a
răsturna, a supăra pe cineva sau pentru a face dușmani, ci are
în vedere doar
aducerea împreună a oamenilor, iar motivul care m-a făcut să-l
aleg pentru
seara aceasta, este timpul în care trăim. Eu cred că suntem la
începutul a ceva
de care este conștientă întreaga lume. Toți știu că este
hotărât să se întâmple
ceva, dar se pare că nimeni nu este capabil să pună degetul și
să arate ce
anume. Acest lucru nu se va petrece numai aici, ci
pretutindeni.

Deci, eu cred că cel mai potrivit
ar fi dacă în seara aceasta, când oamenii sunt adunați
împreună, am vorbi
despre ceva care are o importanță vitală pentru noi; care să
ne ajute să
înțelegem și să ne îmbrace cu o mai bună înțelegere a lui
Hristos, a
Evangheliei și a timpului în care trăim.

Și ca să încep, vreau să vă spun
că nu demult, am fost la un seminar luteran, iar după vizita
făcută acolo, am
primit o scrisoare de la preotul vicar, care s-a dovedit a fi
un critic sever.
El mi-a spus că sunt un prezicător și m-a acuzat de multe
lucruri rele, pe care
nu le-a putut dovedi. M-am ales cu toate aceste critici,
deoarece am afirmat că
diavolul nu poate vindeca.

Acum, dacă diavolul poate vindeca,
înseamnă că este un creator. Dar noi știm că există un singur
Creator, iar
Acela este Dumnezeu. Diavolul nu poate crea! Diavolul nu poate
fi nici măcar
omniprezent! El poate fi într-un singur loc, demonii lui fiind
prezenți peste
tot.

Deci, Dumnezeu este Omniprezent,
adică în același timp este peste tot, pe când diavolul, în
același timp poate
fi doar într-un singur loc.

Dumnezeu este Atotputernic, pe
când diavolul are putere limitată, adică cât poate realiza
prin înșelăciunea
sa. Singurul lucru pe care poate să-l facă el este să te
întoarcă în țărâna
pământului. Da, acesta este singurul lucru pe care-l are, dar
și acesta este
numai pentru o vreme, deoarece Dumnezeu ne-a făgăduit
învierea.

Deci, Dumnezeu este singurul
Creator. El este singurul care poate crea celule, ceea ce
înseamnă că creația
vine numai de la Dumnezeu.

Așadar, Dumnezeu este singurul
Vindecător și nu există nici o altă vindecare, decât
vindecarea divină.

Noi avem medici renumiți care pot
să așeze la loc un os rupt, dar Cel ce vindecă este Dumnezeu.
Avem medici care
pot scoate apendicele sau pot să îndepărteze o excrescență, o
tumoare, dar cine
vindecă? Dumnezeu este Cel ce face vindecarea, pentru că El
este singurul
Creator.

În discuția pe care am avut-o cu
acel preot luteran, printre altele, m-a întrebat:

„Ce este cu noi, luteranii? Ne
consideri creștini?”

„Mai mult ca sigur,” am răspuns
eu. „Împărăția lui Dumnezeu se aseamănă cu un om care a pus
sămânța în pământ,
iar după o vreme, într-o dimineață când s-a dus pe câmp, a
văzut că răsăriseră
două frunzulițe. Când le-a văzut, omul a zis: „Iată lanul meu
de porumb!” Avea
el porumb? Potențial avea, dar nu în știulete.

Dacă-mi cereți un stejar, iar eu vă dau o ghindă, voi aveți stejarul
potențial, pentru că el este în acea ghindă, în sămânță. Tot
așa, voi aveți
porumbul în bobul de porumb, dar până la coacere îl posedați
numai teoretic.
Deocamdată aveți numai bobul.

Deci, fermierul a spus: „Iată
lanul meu de porumb!” El l-a numit porumb, deși avea numai
două frunzulițe.

Timpul a trecut și tulpina
porumbului a crescut, iar la un moment dat s-au format spicele
din vârf.
Mătasea este locul unde vine polenul, mai bine zis, polenul
cade de pe spic pe
mătase și face polenizarea, unirea dintre partea bărbătească
și partea
femeiască, ceea ce duce la creșterea boabelor.

Ce s-ar întâmpla dacă spicul ar
privi înapoi spre frunze și ar zice: „Eu n-am nimic a face cu
voi, pentru că
nici măcar nu sunteți în tablou. Eu sunt ceva deosebit, sunt
spicul, singurul
care este recunoscut! Voi n-aveți nimic a face cu aceasta!”

Fără frunze, porumbul nu poate
produce polenizarea deoarece atât spicul cât și mătasea, răsar
dintre frunze.
Și aceeași viață care este în frunze este și în spic.

Timpul trece și iată că în
știulete apare bobul. Cum ar fi dacă bobul i-ar spune
spicului: „Eu nu am nimic
a face cu tine! Tu nici măcar nu faci parte din tablou!” El nu
poate spune
aceasta, pentru că dacă n-ar fi existat mai întâi spicul, nu
am avea nici
bobul.

Deci lucrurile stau așa:

– micuța tulpină a fost mișcarea
luterană;

– spicul a fost mișcarea
metodistă;

– știuletele cu bobul este
mișcarea aceasta.

Adevărul este că același Duh,
aceeași Viață care a fost în micuța tulpină de porumb, cu care
s-a început,
este și în bob.

În ceea ce-i privește pe
penticostali, pe adevărații penticostali, nu pe cei care se
pretind, adevăratul
mesaj penticostal nu este altceva decât o restituire a ceea ce
a mers în pământ
și a fost ascuns pentru luterani, metodiști, bapțiști,

prezbiterieni, etc.

Vedeți? Ea a ieșit la suprafață prin știulete. Și deși nu-mi place să spun aceasta, pe plantă au crescut și câteva ciuperci. Cred că voi fermierii știți ce înseamnă aceasta. Este ceva ce distruge știuletele.

Fraților, aceasta este ceea ce aș vrea să tăiem jos în seara aceasta, pentru că dacă nu o tăiați jos de pe porumbul vostru, va îmbolnăvi întreaga parcelă.

Deci, încă de la început vreau să fie clar un lucru și anume, că oamenii din toate bisericile denominaționale au crescut în vremuri grele, aceasta fiind perioada maturizării.

Acum, biserica este în timpul coacerii, la bob, și trebuie să iasă la suprafață aceeași sămânță care a fost pusă în pământ.

Deci, biserica în care trăim noi este o biserică maturizată pe deplin. Nici o parte din plantă nu poate spune ceva împotriva celeilalte deoarece, la vremea lor toate au fost bine. Toate împreună au format planta de porumb, din planul lui Dumnezeu și noi nu vrem să spunem nimic de nimeni.

Problema este că astăzi există

niște învățături care pot fi auzite mai ales în renumitele transmisiuni radio, și care diminuează Cuvântul lui Dumnezeu spunând că „Dumnezeu locuiește într-o biserică și nu în Cuvântul Său.”

Nu demult, l-am auzit pe un învățător renumit spunând: „De unde ați primit voi Biblia? Părerea mea este că Dumnezeu a avut ideea de a scrie Biblia sus în ceruri, iar după aceea a dat-o unor îngeri micuți care au venit jos prin culoarele cerului și ne-au adus-o nouă, oamenilor.”

El a mai spus: „Nici un om nu poate trăi învățăturile Bibliei. Și de fapt, ea nici nu este tocmai autentică.”

Și cu toate că vorbesc așa, ei pretind că sunt prima biserică.

Oamenii care merg la biserică aceea, sunt bărbați și femei ca și noi: iubesc ca și noi, mănâncă, beau, etc. Există vreo cale de a fi opriți? Nu. Ei merg înainte, măcar că Biblia vorbește foarte clar și este așa.

Ca să vă încurajez puțin, vreau să mă fac bine înțeles: **Eu cred că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu**

desăvârșit, neschimbător și adevărat, la care nu se poate adăuga sau scădea nimic! Biblia este Planul complet al lui Dumnezeu pentru Biserica Sa.

„Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă...” (1Corinteni 3.11).

Vedeți? (Adunarea spune: „Amin”). Acesta este motivul pentru care cred în infailibilitatea Cuvântului lui Dumnezeu.

Eu i-am spus unuia dintre acești bărbați:

„De unde spuneți voi că aveți Biblia? Vreți să spuneți că Ea a fost scrisă de biserica voastră?”

„Da, Biblia a fost scrisă de sfinții noștri”, a răspuns el.

„Atunci cum a fost posibil să vă îndepărtați atât de mult de ceea ce scrie în Ea?”

„Păi, oamenii aceia au trăit într-o epocă, iar noi trăim în alta.”

„Este adevărat”, am răspuns eu,
„dar Dumnezeu a trăit în toate timpurile. Și dacă Biblia a
fost scrisă prin
inspirație, înseamnă că Cel care a scris-o este Dumnezeu cel
neschimbător, iar
El a spus în Cuvântul Său că *„Cerul și pământul vor trece, dar
Cuvântul Meu
nu va trece.”* (Matei 24.35).

Pentru mine, cel mai alarmant
lucru este că omul acela nici nu s-a gândit că va vedea aceste
lucruri
apropiindu-se. Poziția lui nu face decât să împlinească
Scriptura.

Nu-mi place, dar trebuie să spun
că America este plină de închipuiri care formează așa zisa
„mișcare religioasă”
de astăzi. Eu nu vreau să-i jignesc pentru că este vorba chiar
de oameni ai lui
Dumnezeu, dar vreau să vă spun ceva: Aceste lucruri au venit
în America
deoarece catolicii și protestanții au lăsat deoparte
învățătura Cuvântului și
au adoptat un sistem. Da, ei au luat un sistem intelectual
care prezintă ceva
fermecător, în locul Cuvântului, iar poporul american este
îndrăgostit de tot
ce este fermecător. De aceea, a ajuns America un loc de
venerare a zeiștelor.

...Eu am cel mai sincer și mai
profund respect pentru femei. Mama, soția și fiicele mele sunt
femei, și eu

cred că o femeie care își ocupă locul și este o doamnă, este cel mai prețios lucru pe care-l poate primi un bărbat, după mântuire. O femeie adevărată.

Dar dacă venerați femeia, sunteți afară din Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că nu există nici măcar un singur text biblic care să ne ceară să ne închinăm la femeie, fie că aceea este Maria, sfânta Cecilia, sau mai știu eu cum se numește. Nici un verset din Biblie nu vorbește despre așa ceva, dimpotrivă, Cuvântul este împotriva la așa ceva.

Deci, dacă cei care au scris Biblia prin inspirație și au umblat cu Hristos, au spus aceasta, credeți că eu voi lua orice cuvânt omenesc în locul Ei? Nicidecum, domnilor!

Biblia este Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu.

Predicatorul cu care am discutat, mi-a spus:

„Dumnezeu este în biserică Sa.”

„Dumnezeu este în Cuvântul Său”, i-am răspuns eu.

Biblia spune: „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...” (Ioan 1.1,14).

Dumnezeu este în Cuvântul Său.

Observați! În Vechiul Testament erau două posibilități de a verifica dacă mesajul adus era corect sau nu.

Astfel, dacă se ridica cineva și aducea o prorocie sau spunea un vis, era adus în fața pieptarului lui Aaron, care avea pe el douăsprezece pietre prețioase, după numele celor douăsprezece seminții ale lui Israel. Aaron le purta pe pieptul său, ca să arate că este cel mai mare preot al celor douăsprezece seminții ale lui Israel.

Când se cerceta prorocia sau visul cuiva, omul respectiv era adus în fața pieptarului.

Dacă Dumnezeu legitima visul sau vedenia, pe Urim și Tumim venea o Lumină supranaturală, aceasta fiind dovada că mesajul adus era adevărat. Dacă Lumina supranaturală nu venea peste Urim și Tumim, nu avea importanță cât de adevărat părea mesajul adus, nici cât de bine se potrivea cu timpul respectiv, era respins pentru că Dumnezeu nu era în

lucrarea aceea.

Acum aş vrea să mă ascultați cu atenție! Astăzi este la fel.

Orice mesaj adus, fie că vine de la un preot, de la un predicator, de la un profet, etc., indiferent cine este cel care îl aduce, cât de duhovnicesc pare, cine este și ce lucruri deosebite a făcut, chiar dacă a înviat morți sau a vindecat bolnavi, chiar dacă este arhiepiscop de Canterbury sau chiar papa de la Roma, chiar dacă este capul celei mai mari denomițiuni, dacă a vorbit în limbi, a jucat în Duhul sau a propovăduit Evanghelia, nu are nici o importanță ce a făcut, dacă mesajul lui nu este din Biblie, este greșit.

Biblia este Urim și Tumim-ul lui Dumnezeu.

Când Biblia era deja completă, Îngerul a venit la Ioan și i-a vorbit. Apoi a venit Isus Însuși și a spus:

„Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu să vă adeverească aceste lucruri pentru Biserici... (Apocalipsa 22.16).

Și acum, închide Cartea, dar nu o sigila, iar dacă cineva va adăuga sau va

scoate ceva din Ea...”

Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu.

Pavel a spus tot prin Duhul: „...dacă un înger din cer...” nu un arhiepiscop, un papă sau un cardinal, ci dacă „un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie, deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema.” (Galateni 1.8). (Fratele Branham bate de trei ori în amvon).

Cu ani în urmă, eu v-am spus, prin Duhul, multe lucruri înainte ca ele să se întâmple. Astfel, v-am spus tot ce se va întâmpla cu Hitler și cu Mussolini, încă înainte ca ei să se ridice la putere. Apoi, v-am spus că comunismul se va răspândi peste tot.

Urmărește acele lucruri, biserică! Diavolul se ridică și face o mulțime de imitații care nu sunt în concordanță cu Scriptura, pentru a produce confuzie în mințile celor fără minte și firești.

Noi trăim în cea mai glorioasă zi pe care au trăit-o oamenii vreodată, dar în același timp este și cea mai întunecoasă zi, pentru cei care nu cred. Pentru ei este cea mai confuză zi.

Pentru noi este o adevărată
fericire să știm că Ancora noastră se ține tare în timp ce ne
apropiem de
vremurile rele și întunecoase.

Nu-mi place să dau nume, dar acum
voi spune numele cuiva. Eu mă rog tot timpul pentru tânărul
acesta, dar el este
un instrument al Satanei – mă refer la Elvis Presley. Din
cauza lui, oamenii
înclină tot mai mult spre boogie-woogie și rock and roll. Mie
îmi place muzica
religioasă dacă este duhovnicească, dar nu pot accepta rockul
în biserică, iar
el chiar aceasta încearcă să facă: să-l aducă în biserică. Și
prin faptul că
oamenii au primit acest duh, Diavolul s-a proclamat ca
biruitor.

Acest sărman băiat pentecostal,
care s-a lepădat de credință, a avut curajul să spună că a
învățat toate aceste
sucituri și smucituri în biserică. El este membru al primei
Biserici a lui
Dumnezeu (este vorba de organizație) din Memphis, Tennessee,
păstorul acelei
biserici fiind un bun prieten de-al meu.

Da, Elvis este instrumentul
diavolului, prin care mințile adolescenților sunt înnebunite
și amăgite, fiind
aduși într-o stare îngrozitoare.

De curând, Elvis s-a întors din
Canada. Cred că imediat după plecarea lui acolo, cam patruzeci
de tineri au
fost duși la azilul de nebuni. Peste tot în țară, oamenii
păreau înnebuniți.

Ei fac aceste lucruri pentru că nu
știu să facă altceva mai bun. Oh, cât aș vrea să-l recunoască
pe Domnul Isus! Cât
ar fi de bine! Eu nu-i condamn, ci îmi pare rău pentru ei.

Idolul Americii de astăzi este
fata plină de farmec a Hollywood-ului. Ea este imaginea
Americii. Lăsați-o să
iasă afară cu îmbrăcămintea ei imorală și imediat fiecare
femeie se va îmbrăca
la fel.

Nu demult, când am fost la Roma,
am simțit o mare durere când am văzut că toate ziarele scriau
pe prima pagină
despre această femeie care urma să aibă un copil la Hollywood.
Prietenul meu,
baronul Von Blombery, care vorbește cursiv șapte limbi, și
care mi-a citit ce scriau ziarele, mi-a
spus: „S-ar putea ca femeia aceasta să fie o zeiță în America,
dar aici nu este
decât o prostituată!”

Ce dezonorant! Toate aceste
lucruri trebuie să se întâmple ca să iasă în evidență duhul
care lucrează
astăzi.

Acesta este motivul pentru care
biserica lumii vine cu venerarea Mariei sau a altor femei, și
cu alte lucruri
de felul acesta. Este același duh, dar sub aspect religios.

Ca să poată face aceasta, ei și-au
întors fața de la Cuvântul curat și neschimbător al lui
Dumnezeu. Desigur.

Vedeți în ce deviere suntem?

Vedeți în ce stare a ajuns tineretul american? Aceștia sunt
bărbatul și femeia
de mâine. Nu-i de mirare că Isus a spus:

*„Și dacă zilele acelea n-ar fi
fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor
aleși, zilele acelea
vor fi scurtate.”* (Matei 24.22).

Pe aceasta mă bazez eu când spun
că suntem la sfârșitul timpului și că Domnul Isus va veni în
curând.

Oh, puteți vedea duhul acestor
zile? Puteți vedea ce se întâmplă?

Înainte ca să aibă loc acest atac
violent, care se apropie ca să aducă semnul fiarei și ca să
împlinească
Scripturile, vor prelua puterea, cum s-a întâmplat în alte
state, obligându-i

pe oameni, prin boicoturi și persecuții, să facă lucruri cu care nu sunt de acord.

Nu vedeți că America a căzut din cauza zeițelor și a farmecului lor? Dar vor plăti pentru aceasta!

Diavolul găsește și el o cale prin care să se prezinte pe sine însuși. Amin.

Nădăjduiesc că puteți înțelege! Rămâneți în această claritate!

Pe mine nu mă interesează câți D.D. sau Ph.D, sunt în mijlocul lor, nici ce învață ei, pentru că totul este o minciună! Biblia spune: *„Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși”*, pentru că *„Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”* (Romani 3.4; Matei 24.35).

Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu cere ca omul să fie născut din nou, de aceea orice lucru care nu corespunde cu această cerință, aduce pierzarea veșnică. Nu are importanță de care biserică aparții, unde îți este scris numele sau ce ai făcut, dacă nu ești născut din nou, ești pierdut! Dar Cuvântul lui Dumnezeu nu va cădea niciodată.

Eu cred că, prin Duhul, voi ați primit totul așa cum a fost dat.

Nu vreau să vă jignesc, dragi oameni catolici; voi sunteți prietenii mei și știu că dacă aș avea ceva împotriva voastră, ar trebui să merg la altar ca să-mi pun inima în ordine cu Dumnezeu. Sincer, mă doare ceea ce trebuie să spun, dar Cel care mă împinge să vorbesc, ca să avertizez turma peste care m-a pus Duhul Sfânt proroc, este Duhul Cuvântului. Stau și privesc aceste adunări mari și regizate, care se țin în toată țara și care își bat pur și simplu joc de Biblie, spunând: „Este ca o băltoacă de noroi prin care treci. Nimeni nu poate trăi prin Ea!”, și mă gândesc că acesta este adevărul cu privire la cei firești.

Duhul Sfânt este singurul care îl stăpânește și îl conduce pe creștin! Fie ca Domnul să vă ajute să vedeți aceasta.

Cuvântul lui Dumnezeu este Primul și Ultimul. El este veșnic, pentru totdeauna. Dumnezeu Îl vorbește o singură dată și nu-L mai schimbă.

Biblia spune că „*La început*”, înainte de a exista lumea, „*era Cuvântul...*” Și ce este Cuvântul? Un gând

exprimat.

Privind Planul Său de izbăvire,
Dumnezeu Tatăl a văzut ce va face Satan în viitor. Da, El S-a
gândit și a văzut
un singur Plan. Întâi, a fost doar un gând, dar când a
exprimat ceea ce a
gândit, a devenit Cuvânt. Și odată pronunțat, Cuvântul nu mai
poate cădea
niciodată! Trebuie să fie veșnic, pentru că Cuvântul Său nu
poate cădea, așa
cum nu poate cădea Dumnezeu. Cuvântul Său nu poate fi lipsit
de Viață, pentru
că Dumnezeu este viu.

Biblia a fost citită încă din
vremuri străvechi, inspirând toate popoarele.

Dacă, de exemplu, v-aș scrie o
scrisoare, s-ar putea ca voi să o apreciați și să spuneți:
„Frate Branham, noi
apreciem mult scrisoarea ta, fiindcă ești persoana cea mai
indicată să o scrie.”
Dacă după aceea aș pleca pentru o vreme, scrisoarea aceea ar
deveni fără
valoare și ar fi uitată.

Dar când a vorbit Dumnezeu, El a
vorbit pentru întreaga rasă umană, iar Cuvântul Lui este și
astăzi la fel de
proaspăt ca în ziua când a fost vorbit.

Dumnezeu a vorbit și a spus:

„Hristos este Mielul junghiat de la facerea lumii.”

Hristos a fost răstignit atunci

când Dumnezeu și-a gândit Planul și l-a exprimat, deși în realitate El a fost

ucis patru mii de ani mai târziu. Tot atunci, Dumnezeu a văzut prin cunoștința

Sa mai dinainte, cine va fi salvat și cine nu! Atunci, la facerea lumii, când

Mielul lui Dumnezeu a fost omorât în gândurile Sale, numele voastre au fost

scrise în Cartea Vieții Mielului.

Referindu-se la zilele din urmă,

Biblia spune: *„Și toți locuitorii*

pământului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris de la

întemeierea lumii în cartea vieții Mielului, care a fost înjunghiat.” (Apocalipsa

13.8). Stați pe Cuvânt!

Fraților protestanți,

eu vă spun toate aceste lucruri cu respect, nu din ură, nici din răutate sau ca

să mă aflu în treabă. Aș prefera să vorbesc cu plăcere despre altceva, dar

Biblia spune:

„Dacă însă străjerul

va vedea venind sabia și nu va suna din trâmbiță și dacă poporul nu va fi

înștiințat și va veni sabia și va răpi viața vreunui om, omul

*acela va pieri
din pricina neleguirii lui, dar voi cere sângele lui din mâna
străjerului.”*

*„Dar, dacă vei înștiința pe cel rău, ca să se întoarcă
de la calea lui, și el nu se va întoarce, va muri în
neleguirea lui, dar tu
îți vei mântui sufletul.” (Ezechiel 33.6,8).*

Vedeți? Eu trebuie să
vă avertizez! Eu am văzut de multe ori anumite lucruri printre
voi și am vorbit
despre aceasta. Am făcut-o și în mesajul de azi dimineață, în
care am vorbit
despre inima nouă, duhul nou și apoi Duhul lui Dumnezeu.

Câți ați fost aici azi
dimineață? În ordine. Mai întâi primiți un duh nou și apoi
vine Duhul Sfânt.
Astfel, este posibil ca cineva să posede
un duh nou, fără să aibă însă Duhul Sfânt. Vreau să fiu
înțeles bine.

Astăzi se poate vedea o mare
confuzie printre protestanți. Uneori când intru în bisericile
lor, îi văd
foarte neliniștiți și tulburați. Vă rog să-mi scuzați
expresia, dar așa este.

Mai zilele trecute stăteam și
vorbeam cu soția mea, în timp ce-i priveam pe verișorii mei:
unul avea în mână

un rozariu pentru că este catolic, în timp ce celălalt este baptist. În timp ce-i priveam, mă gândeam: „O, Dumnezeule, cum este posibil așa ceva? Oare am greșit undeva?” Apoi, i-am zis soției mele:

„Sunt o mulțime de lucruri pe care nu le cunosc, dar pe unele le știu. Încă de când eram copil, observam cum la începutul iernii, seva din copaci se retrăgea în rădăcină și se ascundea acolo de gerul din timpul iernii. Apoi, primăvara vedeam cum în mod supranatural ea urca din nou în crengi aducând cu sine frunzele, florile și apoi rodul.

Tot așa, vedeam florile în toată minunăția și frumusețea lor. Iarna, ele înghețau și mureau, dar primăvara se ridicau din nou, la fel de minunate și de frumoase.

„Da,” spuneam eu, „cred că înțeleg. Cel ce pune natura în mișcare este IahVeH Dumnezeu. Privind pinul, mesteacănul, mărul, etc., L-am putut vedea pe El în diversitate. Da, El ne-a făcut și pe noi diferiți unul de altul, și toate aceste mari capodopere sunt înțelepciunea unui mare Maestru: Dumnezeu. Da, eu știu aceasta.”

Eu cred că Isus este Fiul lui Dumnezeu, și cred că după trup, El a fost un Om. A fost născut

de o femeie, la
fel ca mine, dar Sângele Lui nu a fost sângele unui om, ci a
fost Sângele lui
Dumnezeu.

Și IaHVeH Dumnezeu, Cel care a
clocit deasupra pământului, cum am spus în mesajul meu de azi-
dimineață, a scos
primul om din țărâna pământului. Apoi, tot El a preumbrit-o pe
Maria și a
clocit deasupra ei ca să îplinească Cuvântul, creând o Celulă
de Sânge care
L-a adus la suprafață pe Fiul Dumnezeului celui Viu. Eu cred
că după trup, El a
fost Om, dar în sufletul Său a fost Dumnezeu. El a fost
descoperirea lui
Dumnezeu aici pe pământ: „*Dumnezeu era în Hristos, împăcând
lumea cu Sine.*” (2Corinteni
5.19). Eu nu cred că El a fost doar un Om sau un Profet; El a
fost Dumnezeu,
Emanuel. Eu cred din toată inima că acesta este adevărul.

Eu nu pot dovedi aceasta, pentru
că dacă aș dovedi-o, nu aș mai sta pe credință. Eu știu că
copacii vin la viață
și apoi mor; știu că florile înfloresc, apoi se ofilesc. Eu
știu că întreaga
natură își urmează cursul și că pământul se află pe orbita sa,
așezat acolo de
marea Putere supremă.

Un alt lucru pe care-l știu, este
că prin harul lui Dumnezeu și prin îndurarea Sa, la mine vine
Ceva în forma

unui înger, o Lumină, care-mi spune și-mi arată lucrurile care vor veni. Eu știu că ceea ce văd nu se întâmplă chiar atunci, ci El îmi arată lucruri care se vor împlini peste ani, dar niciodată nu a greșit cu nimic. (Fratele Branham bate de trei ori în amvon).

Eu cred că El este Același Dumnezeu care a fost cu Iosif, cu Daniel, cu Ilie, etc. Cred că este Același Duh Sfânt care a condus poporul Israel prin Stâlpul de Foc.

De aceea sunt mulțumit, pentru că aici este Ceva despre care Biblia vorbește clar și pentru că tot ceea ce numesc credință, tot ceea ce privesc și nu pot dovedi, totul este cuprins în această Biblie și este Adevărul.

Eu privesc la Isus. El nu era ceea ce credeau evreii despre El, și a împlinit tot ceea ce era scris cu privire la Mesia, pentru că El era Mesia.

Eu văd Duhul care a fost deasupra tuturor bărbaților lui Dumnezeu, venind și făcând aceleași lucruri. Acesta este motivul pentru care am fost de neclintit în credința în Cuvântul Dumnezeului celui viu, indiferent cât de fantastic părea.

Vă spun cu smerenie că am fost în multe biserici și am văzut că oamenii iau duhul unul de la altul, în loc să primească Duhul Sfânt.

Mergeți și priviți într-o biserică. Dacă păstorul își scutură capul, toată biserica face la fel. Dacă mergeți într-o biserică în care păstorul spune că-i curge ulei din palme, întreaga biserică crede aceasta și face la fel ca el. Mergeți în altă biserică unde se dansează, se sare și se aleargă în sus și-n jos, și veți vedea că toți fac la fel ca păstorul.

Eu nu condamn aceste lucruri, nici nu le spun ca să râd, ci vorbesc despre ceea ce am observat, ca să vă arăt ceva.

Dacă aveți un păstor foarte emotiv, întreaga adunare va fi emotivă. Dacă aveți un păstor elegant și apretat, toată adunarea va fi la fel, și aceasta se întâmplă pentru că luați duhul unul de la altul. Așa cred eu.

Luați un bărbat bun și o femeie rea, puneți-i împreună și veți vedea că unul se va lua după celălalt: ori va deveni el rău, ori va deveni ea bună. De ce aceasta? Pentru că cei doi nu pot

merge împreună fără să se învoiască. Eu spun aceasta cu smerenie, pentru că așa spune Biblia.

Vă spun sincer că eu nu am încercat niciodată să fiu un pisălog sau scandalagiu, pentru că vedenia pe care am avut-o în dimineața când am așezat piatra unghiulară spunea:

„...propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și ne la timp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura.

Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă, ci îi vor gâdila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor.

Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite.” (2Timotei 4.2-4).

Ce este Adevărul?

Cuvântul. Astfel, în Ioan 17.17 scrie: *„Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.”*

Dacă sunt vinovat, Îl rog pe Domnul să mă ierte. Eu am încercat să le prezint oamenilor

Cuvântul și le-am spus întotdeauna că Duhul care va sta la Judecată nu este ceva fantastic. Nu este duhul unor broaște care vor sări afară din oameni, nici niște gândaci care zboară, nici ulei picurând din mâini, ci va fi Duhul care este în Cuvântul Dumnezeului celui viu, Cuvântul din această Biblie, care a fost legitimat ca fiind Adevărul.

(Fratele Branham bate de patru ori în amvon).

Aceasta este ceea ce am încercat din greu. Să ne bazăm deci gândirea pe unul din exemplele Bibliei. Eu vi-l voi prezenta, în seara aceasta, iar voi veți face cu el ce veți vrea și ce vă va pune Dumnezeu pe inimă.

Să mergem la 2Împărați 22, unde vom găsi următoarele: Ahab era împăratul lui Israel și era un bărbat mare și puternic, un conducător de oști. Spre sfârșitul vieții sale, profetul Ilie, care era un bărbat uns și legitimat de Dumnezeu, a pronunțat sentința lui Dumnezeu împotriva lui Ahab, din pricina păcatelor sale.

Apoi, la mulți ani după răpirea lui Ilie la cer, s-a ridicat un alt profet al lui Dumnezeu, Mica.

Și iată că împăratul lui Iuda,
Iosafat, care era un bărbat temător de Dumnezeu, un bărbat
drept, s-a dus să-l
viziteze pe Ahab, împăratul lui Israel.

Ahab a avut o împărăție măreață și
strălucitoare și era căsătorit cu o femeie vopsită, numită
Izabela. Ea a
încercat și a reușit să atragă poporul Israel spre închinarea
ei păgână, la
idoli, despărțindu-l astfel de Domnul.

Vedeți, fraților, este același duh
rău care lucrează astăzi în America prin Izabelele acestea
micuțe. Este același
duh care îi ademenește pe copiii lui Dumnezeu și-i
îndepărtează de Hristos.

Eu nu vă spun aceasta ca o glumă.
Noi nu glumim aici pentru că stau la amvon, și acesta este
locul de judecată al
lui Dumnezeu, iar Cuvântul lui Dumnezeu este Judecătorul.

Priviți-o puțin pe femeia aceasta
micuță care a condus în mod absolut națiunea.

Noi de cine suntem conduși astăzi?
Amintiți-vă că eu v-am spus adesea că America este națiunea
femeilor. Da,
femeia este cea care domnește aici, duhul feminin. Femeia
aceasta micuță care
vine din Hollywood și umblă aproape goală pe străzi, poate să

trimită în iad
mai mulți bărbați decât toate barurile laolaltă.

O femeie credincioasă care-și
ocupă locul, este un adevărat giuvaier pentru bărbat și o
binecuvântare spre
Împărăția lui Dumnezeu. Înțelegeți?

Acum aș vrea să stați liniștiți,
să mă ascultați cu atenție și să lăsați ca Duhul Sfânt să vă
clarifice totul.

Astăzi este aceeași situație ca în
zilele lui Ahab. Chiar dacă nu sunteți de acord cu mine, voi
faceți exact ce a
făcut Ahab. Chiar și în biserici se venerază femeia.

Vă spun sincer că acum câteva zile
am fost de-a dreptul indignat de ceea ce am văzut. Fiind în
Mexic, am văzut o
femeie micuță și sărmană care se târa în genunchi pe piatra
fierbinte a
muntelui, pentru a ajunge la o anumită statuie, ca să se
închine la ea. Alături
de ea pășea bărbatul ei care purta un copil în brațe și cu
alții doi lângă el.
Femeia se târa pe genunchi plângând cu amar, în timp ce
oamenii se opreau și se
uitau la ea. Mi s-a spus că trebuia să ajungă la statuia unei
femei despre care
se spunea că a fost o sfântă.

Eu nu spun aceasta în mod critic,
ci o spun în lumina Cuvântului lui Dumnezeu, conform căruia
închinarea la morți
este spiritism.

Biblia spune foarte clar: „*Este
un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus
Hristos.*” (2Timotei
2.5).

Dacă biserica catolică a fost
biserica primară, de ce și-a schimbat învățătura? Cum este
posibil ca biserica
catolică de la început să condamne aceste învățături, iar
catolicii de astăzi
să le accepte?

Duhul și lozinca de astăzi este:
„O lume a femeii!” Acesta este adevărul absolut, iar eu vă
spun mai dinainte că
se va ridica o femeie puternică.

Voi, tinerilor, care ați venit în
seara aceasta aici, să vă amintiți că fratele Branham a spus
acest lucru în
anul 1933, când am vorbit despre semnele premergătoare venirii
Domnului.

Eu v-am spus atunci că
automobilele vor fi modernizate în continuu, iar spre sfârșit
vor ajunge să aibă
forma unui ou perfect.

Unii dintre voi știu că aceste lucruri au fost notate și puse la păstrare.

Tot atunci, am văzut ridicându-se o femeie vulgară care va stăpâni America. Vă spun mai dinainte că femeia aceea va fi președinte sau așa ceva, și va veni la putere înainte de sfârșitul lumii.

Să țineți minte că v-am spus aceasta!

Acum, priviți! Izabela îl conducea pe Ahab, ea conducea totul.

Cum este acum? Înainte, mama obișnuia să stea acasă cu copiii, în timp ce soțul bețiv era plecat. Acum s-au schimbat lucrurile: bietul tată stă acasă cu copiii, în timp ce soția bețivă este plecată.

Acestea nu sunt glume, fraților, ci este purul adevăr. Și nu vă spun aceste lucruri ca să-i judec pe oameni, ci pentru că vreau să vedeți ce duh este la lucru în lume.

Acum, priviți! Nu este acum o înflorire? Priviți ce înfloritoare era țara în zilele lui Ahab! Oh, ce ani de

aur! Da, Israelul înflorea sub fățarnicul Ahab, dar Izabela era adevăratul conducător din umbră.

Acum aș vrea să vă spun ceva, vouă, celor care cercetați Biblia. Când Ahab s-a căsătorit cu Izabela, iar aceasta a adus idolatria în iudaism, a început epoca întunecoasă.

Același lucru s-a întâmplat când s-a căsătorit protestantismul cu catolicismul, aducând păgânismul înapoi în biserica lui Hristos. (Fratele Branham bate o dată în amvon).

Așa se face că astăzi, biserica protestantă este o fiică a curvei. Deci, nu poate râde ciob de oală spartă, și nu poți sări din lac în puț, ca să te salvezi.

Oamenii vor să aleagă ce cred ei că este adevărul, dar noi suntem oameni legați de Dumnezeu și vrem să ne întâlnim cu El, de aceea vrem să stăm pe Adevărul Lui.

Haideți deci, să aflăm Adevărul.

Priviți! Iosafat, un bărbat drept, a venit să-l viziteze pe Ahab, și a intrat în necaz.

Voi nu puteți amesteca binele cu răul și apoi să scoateți ceva bun din aceasta! Nu puteți pune apa împreună cu uleiul, pentru că nu se vor amesteca.

Nici asociațiile și afiliațiile voastre nu pot să se amestece cu lumea și apoi să duceți o viață binecuvântată și duhovnicească, pentru că Biblia spune:

„Ieșiți afară din mijlocul lor, și depărtați-vă de ei”, zice Domnul...” (2Corinteni 6.17).
Vedeți?

Poate cineva spune: „Bine, frate Branham, dar...”

Știu, dar dacă vorbiți propriile voastre păreri, și nu Cuvântul, sunteți în contradicție cu El. (Fratele Branham bate de patru ori în amvon). Cuvântul este Adevărul, de aceea eu îl cred pe El.

Acum, observați! Iosafat a venit la Ahab, și Ahab a dat o petrecere mare în cinstea lui. Desigur. În limbajul de astăzi al străzii, am putea-o numi „o stingere”. L-a invitat, a tăiat vite și oi și au petrecut împreună.

Asemenea lucruri îl duc

întotdeauna pe credincios în bucluc.

„0,” zic ei, „vă spun că sunteți înguști la minte! Ar trebui să veniți și voi la marea noastră biserică! Da, ar trebui să veniți ca să vedeți! Păstorul nostru are diplomă, iar corul cântă ca îngerii!”

Toate acestea nu au nimic a face cu El dacă sunt contrare cu „Așa vorbește Domnul!”

Când a tăiat boii și a dat acea petrecere, Ahab avea un scop, dar motivele lui erau greșite. El a dat acea petrecere numai ca să-l prindă pe Iosafat.

Același lucru încearcă să facă diavolul și astăzi.

„Ei bine,” zic ei, „noi deținem majoritatea!” Desigur, dar Biserica lui Dumnezeu a fost întotdeauna o minoritate, iar Domnul Isus a spus: *„Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția.”* (Luca 12.32). Așa este. Noi suntem în minoritate, dar câtă vreme este Dumnezeu acolo, eu am de partea mea majoritatea. Și știu că acest lucru este valabil și pentru voi.

Deci, dacă Dumnezeu este cu voi,
cine poate fi împotriva voastră?

Dar Ahab avea un motiv în spatele purtării lui. Acesta este motivul pentru care i-a zis lui Iosafat: „Și pentru că petrecem atât de bine împreună, n-ai vrea să mergi cu noi la luptă împotriva Ramotului din Galaad? Ni l-au luat sirienii, dar este dreptul nostru să-l luăm înapoi, pentru că ne aparține.” Vedeți? „Noi avem dreptul, suntem prima biserică, și ca urmare avem dreptul!”

Iosafat a răspuns: „Noi ne-am simțit într-adevăr bine împreună, și pentru că oamenii mei sunt la fel ca ai tăi, și toți suntem credincioși, haide să ne unim!”

Vedeți? Aici Iosafat a făcut o greșeală capitală. Da, el a greșit, și cred din toată inima că ceea ce a făcut el este un simbol pentru ceea ce se petrece astăzi.

Desigur, cumva, undeva, Dumnezeu va aduce Mesajul adevărului la oameni (Fratele Branham bate de trei ori în amvon).

El a spus aceasta de la început pentru poporul Său...

„Stați numai cu El!

Uitați-vă la Iosafat, care a spus:

„Bine, voi merge cu tine, dar înainte de a porni, aș vrea să-L întrebăm pe Domnul. Nu ești de acord cu aceasta? Dacă toți suntem credincioși, să-L întrebăm pe Domnul.”

„O, sigur că da”, a răspuns Ahab.

„Așa este corect. Oare de ce nu m-am gândit și eu la aceasta? Trebuia să mă fi gândit tot timpul la aceasta.” După care a adăugat: „Uite, am aici patru sute dintre cei mai mari proroci din țară. Toți sunt aici, sunt bine îmbrăcați și au diplome. Ei au o organizație mare aici, și-i voi chema imediat ca să-i auzi ce vor spune.”

Știți că aceasta nu a mers cu Iosafat.

Deci, Ahab i-a adus pe cei patru sute de proroci bine hrăniți, bine îmbrăcați și supuși, care făceau numai ce spunea el.

Aici sunteți!

„O, sigur,” ziceți voi, „noi avem
biserici frumoase aici, locașuri mari!” Dar dacă predicatorul
vorbește mai mult
de douăzeci de minute, comitetul de diaconi îl amenință cu
excomunicarea.
Binecuvântată să fie însă inima care nu ascultă de acest
nonsens!

Dacă predicatorul apasă prea tare
problema păcatului, întreaga biserică se ridică împotriva lui
și votează să fie
excomunicat. De ce aceasta? Pentru că el este într-o
denominațiune.

Dar în Biserica Dumnezeului celui
viu, tu nu intri și nici nu ieși prin vot, deoarece ești
născut în ea o dată
pentru totdeauna. Numai Dumnezeu te poate da afară, dar El a
jurat pe Sine
însuși că nu o va face. Amin. Vedeți? El știe ce vei face,
încă înainte de a te
aduce înăuntru.

Cel care se naște în Biserica Sa,
nu-și urmează afacerile, cum fac membrii organizațiilor!
Organizațiile spun:
„Duceți-i înăuntru de probă, treizeci, șaizeci sau nouăzeci de
zile”, dar El
știe cine sunteți înainte de a căsca gura ca să spuneți un
cuvânt, înainte de a
intra în Biserică. El știe exact din ce sunteți făcuți, de
aceea trebuie să ne
naștem din nou.

Deci, Ahab și Iosafat s-au așezat pe câte un jilț, după care Ahab a spus:

„Aduceți-i aici pe toți predicatorii și prorocii!”

Ei au venit și fiecare și-a prezentat programul lui, așa că au petrecut un timp minunat împreună.

Ahab i-a zis lui Iosafat: „Nu-i așa că arată frumos? Ascultă și ce limbaj folosesc!”

O, vai! Ce limbaj șlefuit mai folosesc. (Fratele Branham bate o dată din palme). Amin! Da, ei fac tot felul de manevre și sunt o amestecătură.

Toți i-au spus într-un glas lui Iosafat: „Du-te, fiindcă Domnul este cu tine!”

Atunci Ahab i-a zis lui Iosafat: „Cred că acum te-ai convins că am dreptate!”

De ce spunea aceasta? Pentru că cei patru sute de proroci știau ce trebuie să spună. Ei știau cu toții că dacă nu vorbesc după inima împăratului, își pierd scrisorile de acreditare. Da, da. Marele prezbiter care răspundea de districtul respectiv, ar fi

venit și l-ar fi
excomunicat imediat pe cel care ar fi îndrăznit să spună ceva
rău despre cel
care îi hrănea. Toți știau că dacă nu-i fac pe plac, își pierde
pâinea.

Mă bucur că aici este o altă Mână,
care hrănește Biserica lui Dumnezeu și a îngrozit lumea.

Deci, ei toți au prorocit: „Da,
împărate, așa vorbește Domnul: „Du-te...”

Ceea ce este ciudat, este faptul
că ei chiar erau sub inspirație. Dar inspirația de peste ei,
nu l-a impresionat
pe Iosafat, care era un bărbat al lui Dumnezeu. Astfel, după
ce i-a ascultat pe
toți, el a zis:

„Stai puțin! Cred că undeva este o
greșeală! Eu am greșit, pentru că n-ar fi trebuit să ne
amestecăm în aceasta.”

Vedeți? Boul își cunoaște locul în grajd!

Apoi i-a zis lui Ahab: „Te rog să
mă ierți, împărate Ahab, dar nu mai este nici un alt profet
prin care am putea să-L întrebăm
pe Domnul?”

Când a auzit aceasta, Ahab i-a
răspuns nemulțumit:

„Ei bine, patru sute de proroci,
cei mai buni oameni de știință, sunt de aceeași părere și spun
într-un glas: „Du-te,
pentru că aceasta este voia Domnului!”

„Totuși, ceva nu sună bine”, a
răspuns Iosafat. El simțea aceasta în inima lui. Amin.

Înțelegeți? El știa că prorocia
lor nu suna ca Cuvântul Domnului vorbit prin Ilie. Acesta este
motivul pentru
care a întrebat:

„Nu mai este nici un alt proroc al
Domnului, ca să-L putem întreba?”

Acum fiți atenți!

Ahab a răspuns: „Mai este Mica,
dar îl urăsc pentru că nu-mi prorocește niciodată ceva bun!”
O, da!

Vedeți? „Mai avem unul, dar nu
aparține de organizația noastră. A fost excomunicat cu mult
timp în urmă și
locuiește undeva prin munți. Se numește Mica.”

„Aș vrea să aud ce spune și el,” a
zis Iosafat. Amin.

Vedeți? Acesta este un tip pentru
astăzi: „Nu cumva mai este încă unul?”

Deci Ahab a răspuns: „Mai este unul,
dar este un fanatic și tot timpul spune numai lucruri rele la
adresa mea!”

Cum ar fi putut spune lucruri bune
despre Ahab, când Cuvântul lui Dumnezeu spunea numai lucruri
rele?

„De ce ne acuză organizația? De ce
ne rupe biserica? Ceilalți proroci au încercat să-l aducă aici
jos și să-i dea
o diplomă, dar el a refuzat, pentru că este un bătrân
fanatic!”

Iosafat, care poseda destul din
Duhul Sfânt peste el, a spus: „Totuși, aș dori să-l ascult.”

„Bine”, a răspuns Ahab. „Mergeți
și aduceți-l aici! Dar te previn, te avertizez că omul acesta
vorbește altfel,
pentru că nu are educația pe care o au prorocii de aici.”

„Vreau să-l ascult, totuși.”

Vedeți? *„Oile Mele ascultă
glasul Meu. Ele nu merg deloc după un străin.”* (Ioan 10.27,5).

Iosafat era unul dintre mieii lui Dumnezeu, de aceea a putut să spună: „Nu sună prea bine!”

Mesajul lor era doar un zdrăngănit, nu avea un sunet clar. Era ca o aramă sunătoare și ca un chimval zăngănitor, nu suna corect. Era ca și cum ai turna mazăre pe o piele uscată de vacă, sau cum obișnuia să spună Roy Davis: „Nu suna corect!”

Astfel, Iosafat a spus: „Lăsați-mă să-l ascult pe „fanaticul” acela, cum îl numiți voi, pe acela care nu vrea să facă parte din organizația voastră și care are ideile lui...”

Iosafat cerea aceasta deoarece știa că bărbatul acela respins de toți, posedă Adevărul.

„Atunci am să trimit să-l aducă aici”, a spus Ahab.

Trimișii lui Ahab au plecat să-l caute pe Mica, pe undeva, pe vreun drumeag pe unde predica.

În timpul acela, Zedechia, unul dintre prorocii lui Ahab, și-a făcut niște coarne de fier și a zis: „Așa vorbește Domnul: „Cu coarnele acestea vei bate pe sirieni până îi vei nimici!” (1Împărați 22.11).

O, frate, el a avut o descoperire
chiar așa. Zedechia avea ulei pe mâini și toate celelalte
lucruri.

Între timp, solul trimis de Ahab a
ajuns la Mica și i-a zis:

„Mica...”

„Da.”

„Tu ești fiul lui Imla?”

„Da”, a răspuns Mica.

„Tu ești prorocul acela nebun și
fanatic?”

„Da, presupun că eu sunt acela.”

„Ei bine, vrea să te vadă
împăratul.”

„Vrea Ahab aceasta cu adevărat?”

Sunt sigur că Mica știa aceasta,
pentru că Domnul îi arătase tot ce se petrecea jos în vale,

aşa că s-a ridicat
gata să-l urmeze pe solul împăratului.

Dar acesta i-a spus: „Stai puțin!
Înainte de toate trebuie să-ți spun cum să prorocești, pentru
că ceilalți
proroci nu spun nimic despre lucrurile rele. Nu spune nici tu
nimic despre ele,
ca să vorbești la fel ca ceilalți.”

La fel se întâmplă și astăzi.

Acum vom vorbi ce este scris în
Scriptură.

Deci, solul i-a zis lui Mica:
„Mica, ceilalți proroci au prorocit numai de bine împăratului.
Tu știi că el
este un om demn, de aceea va trebui să-i vorbești de bine, la
fel ca ei.”

Dar Mica a răspuns: „Cât timp
Dumnezeul meu trăiește, voi spune numai ceea ce îmi spune El.”
Amin.

Dumnezeu ne-a dat și nouă câțiva
Mica.
Stați pe Cuvânt!

S-ar putea ca Mica să nu fi avut

acele manifestări fanatice ca ei, să nu fi posedat o diplomă
ca a lor și să nu
fi avut o poziție socială ca ceilalți, dar un lucru este
sigur: Mica avea
Cuvântul, de aceea a putut spune: „*Viu este Domnul că voi
vesti numai ce-mi
va spune Domnul!*” (1Împărați 22.14).

Dacă Dumnezeu a vorbit deja despre
aceste lucruri greșite din zilele noastre, despre venerarea
femeii, a sfinților
sau a unei biserici, dacă El condamnă toate aceste nonsensuri
și spune:

*„După cum Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise, tot
așa și oamenii aceștia se împotrivesc adevărului, ca unii care
sunt stricați la
minte și osândiți în ceea ce privește credința.”* (2Timotei
3.8). Le condamn
și eu și spun că, conform Cuvântului sunt greșite!

Stați pe Cuvânt!

Pe mine nu mă
interesează câte senzații ați avut, cât de mult ați sărit sau
cât ați țipat;
cât de mult faceți una sau alta, pentru că dacă Duhul lui
Dumnezeu nu vă
conduce la o viață curată și desăvârșită înaintea lui
Dumnezeu, eu condamn
toate aceste lucruri!

Dacă Dumnezeu ar fi vrut să vă curgă ulei din mâini, v-ar fi făcut un măslin sau o sondă din Texas.

Dați-mi voie să vă spun ceva: Dumnezeu are un scop în orice lucru care se întâmplă. Voi să stați pe Cuvânt! Luați numai ceea ce spune Biblia, fiindcă ea este Urim și Tumim al lui Dumnezeu.

Bătrânul proroc Mica, a stat pe Cuvântul lui Dumnezeu, de aceea s-a dus în fața lui Ahab, curajos ca un leu.

În noaptea aceea, Dumnezeu i-a dat o vedenie, așa că el știa pe ce stă.

Acum fiți atenți!

O, frate, și ceilalți au avut vedenii, dar vedeniile lor nu se potriveau cu Cuvântul. Vedenia lui Mica, era însă Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece Ilie, prorocul care adusese Cuvântul lui Dumnezeu, spusese deja ce se va întâmpla cu Ahab. Deci, cum ar fi fost posibil ca Mica să spună lucruri bune despre Ahab, când Cuvântul lui Dumnezeu spunea numai lucruri rele cu privire la el? Mica era cu Cuvântul!

Fraților, indiferent
cât de mare este biserica, cât de bine sunt îmbrăcați cei care
o frecventează,
ce educație a primit păstorul, ce spune episcopul sau oricare
altul, dacă este
contrar Cuvântului, plecați de acolo!

Stați cu Cuvântul!
Adevărații slujitori ai lui Dumnezeu sunt în Cuvânt! Așa este.

Deci, Mica s-a dus la
Ahab și a văzut o vedenie, iar vedenia și prorocia lui au fost
în concordanță perfectă cu Cuvântul. El știa că
Îl posedă pe „Așa vorbește Domnul.”

Ahab l-a întrebat: „*Mica,*
să mergem să luptăm împotriva Ramotului din Galaad sau să ne
lăsăm?” (1Împărați
22.15).

„*Suie-te!*” i-a zis Mica, dar Ahab știa că
aceasta nu sună bine, iar Mica știa și mai bine aceasta.

Foarte mulți oameni urmează aceste
lucruri numai ca să aibă popularitate. Da, mulți urmează
aceste lucruri
fantastice: tremurături, scuturături, sărituri, alergături și
multe altele,
deși știu bine că sunt contrare Cuvântului. Ei merg totuși
acolo pentru
senzații, dar cui îi pasă de senzații?

Eu îl vreau pe „Așa vorbește
Domnul”, vreau ceea ce spune Cuvântul.

Eu cred în existența simțămintelor
și în bucuria provocată de ele; cred în puterea Duhului Sfânt
și în vindecarea
divină; cred în manifestarea tuturor darurilor, dar ele
trebuie rânduite corect
în trup ca să lucreze în armonie deplină cu Cuvântul.

Odată, am fost să predic într-un
loc, iar în timp ce făceam chemarea la altar, s-a ridicat o
femeie și a început
să vorbească în limbi. Ce rușine! Ce lucru urât!

Aceasta arată că păstorul ei nu
stă pe Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că dacă ar sta, ar opri o
asemenea
manifestare spunând: „Să nu mai faci niciodată aceasta!”

Vedeți? Eu nu am nimic împotriva
darurilor, dar în cazul acesta, darul a fost folosit greșit.

Sunt multe alte lucruri despre
care aș putea vorbi ore în șir. Voi știți la ce mă refer.

Protestanții sunt împreună cu
catolicii, dar voi să stați pe Cuvânt!

Acum, priviți! După ce a avut

vedenia, Mica i-a zis lui Ahab: „Suie-te, căci vei avea izbândă!” Dar Ahab i-a replicat:

„De câte ori trebuie să te pun să juri că nu-mi vei spune decât adevărul în Numele Domnului?” (v. 16).

Atunci Mica a răspuns: *„Văd tot Israelul risipit pe munți, ca niște oi care n-au păstor. Și Domnul zice: „Oamenii aceștia n-au stăpân; să se întoarcă fiecare acasă în pace”.*” (v. 17).

Împăratul lui Israel a zis lui Iosafat: „Nu ți-am spus că el nu prorocește nimic bun despre mine, ci prorocește numai rău?” (v. 18).

Așa este. Mica nu putea să spună altceva. El avea Cuvântul lui Dumnezeu, de aceea nu putea face altceva decât să condamne ceea ce făcea Ahab.

Și vă spun: În lumina Scripturii, eu condamn toate aceste nonsensuri! Condamn senzațiile, fanatismul și părerile omenești care spun: „Aici nu se potrivește Cuvântul lui Dumnezeu. Biserica este în ordine.”

Da, eu condamn toate
aceste lucruri în Numele Domnului Isus Hristos, pe baza
autorității Cuvântului.
Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu va
rămâne pentru
totdeauna Adevărul. Așa este.

Ce spunea Zedechia?

„Suie-te, dacă dorești!” Ce a urmat? Individul acesta posedă
toate senzațiile.

El petrecea un timp plăcut și se învârtea peste tot pentru că
era capul

bisericii. El s-a dus la Mica și l-a lovit peste obraz. O, pot
să-l aud cum

spune: „Tu ești nebunul care luptă împotriva mea? *Pe unde a
ieșit Duhul*

Domnului din mine ca să-ți vorbească?” (v. 24).

„Știi ce-am văzut?” l-a

întrebat Mica. „În timp ce voi petreceți un timp minunat aici
jos, în ceruri s-a petrecut un lucru pe care tu
nu-l știi!”

Și eu vă spun: În timp

ce fiii voștri rătăciți sunt în cotețul porcilor, iar America
dansează în ritm

de boogie-woogie și rock and roll, cu Elvis Presley și cu
filmele lor murdare

ca: „Cine o iubește pe Lucy?”, în cer are loc o mare adunare.

Mica s-a rugat:

„Dumnezeule, deschide ferestrele cerului și lasă-mă să văd ce
se petrece

acolo." Şi ce a văzut?

Mica a spus: „Am văzut pe Domnul stând pe scaunul Lui de domnie şi toată oştirea cerurilor stând lângă El, la dreapta şi la stânga Lui.

Şi Domnul a zis: „Cine va amăgi pe Ahab ca să se suie la Ramot din Galaad şi să piară acolo?” (Ca să se împlinescă astfel, Cuvântul Meu care a fost vestit prin prorocul Ilie).

Frate, tu să stai cu Cuvântul! Indiferent câte petreceri ar avea ei, cât de mult rock s-ar cânta în biserică, oricât ar face una sau alta, tu să stai pe Cuvânt! Aşa este corect, pentru că Dumnezeu Îşi ţine Cuvântul, fiecare făgăduinţă.

Deci: „Şi Domnul a zis: „Cine va amăgi pe Ahab ca să se suie la Ramot din Galaad şi să piară acolo?” Şi au răspuns unul într-un fel, altul într-altul

Şi un duh a venit şi s-a înfăţişat înaintea Domnului şi a zis: „Eu îl voi amăgi.”

Domnul i-a zis: „Cum?” „Voi ieşi, a răspuns el, şi voi fi un duh de minciună

în gura tuturor
prorocilor lui.” Domnul a zis: „Îl vei amăgi și-ți vei ajunge
ținta; ieși și fă
așa!” (v. 20-22).

Stați puțin! Sunteți
gata? Inspirația care nu este în concordanță cu Biblia, este
greșită.

Cineva întreabă: „Frate
Branham, cum vom putea ști dacă suntem bine? Noi vedem aceste
lucruri care vin
de sus, vedem toate aceste lucruri supranaturale.”

Stați pe Cuvânt!

Desigur, ambii au fost
inspirați: și Mica și Zedechia, și au prorocit.

Într-o parte era Mica,
plin de siguranță, iar de partea cealaltă erau cei patru sute
de episcopi, care
și ei erau inspirați și spuneau: „Așa vorbește Domnul!”

„Dar cum putem ști care
era adevărat?”

Stați pe Cuvânt!

Mica avea Cuvântul și
știa că cel rău trebuia tratat ca rău. El știa că fățarnicia,
religia care
îngâmfă, Izabelele vopsite și toate celelalte lucruri trebuie
să fie îngăduite
de Dumnezeu cel viu, pentru că așa spune profetul, Cuvântul
lui Dumnezeu.

Voi spuneți: „Profetul
este Cuvântul lui Dumnezeu?” Da.

*„După ce a vorbit în
vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în
multe chipuri,
Dumnezeu,*

*la sfârșitul acestor
zile, ne-a vorbit prin Fiul...” (Evrei 1.1-2).*

Așa este. Sigur a fost
Cuvântul lui Dumnezeu.

Cei patru sute au fost
inspirați și au crezut că au dreptate. Eu nu spun că n-au fost
sinceri, pentru
că au fost. Ei erau oameni mari și intelectuali și n-au
apărut doar peste noapte. Toți erau oameni mari,
învățați în Cuvânt și inspirați, dar inspirația lor nu era în
concordanță cu
Cuvântul lui Dumnezeu, de aceea Mica a știut că sunt greșiți.

Biblia spune în
2Timotei 3.1-2:

*„Să știi că în
zilele din urmă vor fi vremuri grele.*

*Căci oamenii vor fi
iubitori de sine...”*

*„Ce, vrei să spui
că omul acela care nu face nici doi bani, poate să mă învețe
pe mine? Eu sunt
episcop, sunt conducătorul cutare. Sunt cel mai mare din
biserica catolică,
metodistă, baptistă sau chiar pentecostală. Eu sunt
prezbiterul, reprezentantul
statului, și vrei să mă înveți tu?”*

Așa este.

*„Vii tu, să-mi
spui mie una sau alta?”*

*Biblia spune: „Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori
de
bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți,
nemulțumitori,
fără evlavie...”*

... având doar o formă

de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea.” (v. 2,5).

Dacă ei nu vorbesc
conform Cuvântului, dovedesc că nu posedă Viața. Așa este.

„Ei au doar o formă de
evlavie, dar îi tăgăduiesc puterea. *Depărtează-te de oamenii
aceștia.*

*Sunt printre ei unii
care se vâără prin case și momesc pe femeile ușurate,
îngreuiate de păcate și
frământate de felurite pofte,*

*care învață
întotdeauna și nu pot ajunge niciodată la deplina cunoștință a
adevărului.”*
(v. 5-7).

Ce fel de oameni sunt
aceștia? Ca Iane și Iambre și au tot felul de lucruri
fantastice:

„După cum Iane și
Iambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii aceștia
se împotrivesc
adevărului, ca unii care sunt stricați la minte și osândiți în
ceea ce privește
credința.” (v. 8).

Ei iau Cuvântul lui
Dumnezeu și încearcă să-L transforme în altceva, în ceva
fantastic, într-o
organizație religioasă, pentru a-și face un nume, pentru a
deveni celebri.

*„Depărtați-vă de
asemenea oameni!”*

Voi să stați cu
Cuvântul!

Și ce a urmat mai
departe? Mica a spus: *„Am văzut un duh care s-a înfățișat
înaintea Domnului
și I-a zis: „Voi ieși și voi fi un duh de minciună în gura
tuturor prorocilor
lui.”* Da. *„Am să merg jos și am să-i
inspir ca să prorocească o minciună.”*

Acești oameni, acești
patru sute de proroci, au vrut să satisfacă publicul.

O, Dumnezeule,
ajută-ne!

Oamenii spun: *„Trebuie
să fii un învățător plăcut oamenilor!”* și astfel se trezesc
întorși de la
Adevăr spre povestiri închipuite, așa cum ne-a și avertizat
Duhul Sfânt cu

privire la zilele din urmă.

Ei doresc să devină
populari, să aibă cel mai lung program la radio sau la
televizor, să facă ceva
măreț și personal în biserică, dar vă spun ceva: ei vor dori
să facă aceasta
cât timp omit să privească în Cuvânt.

Dar Mica privea numai
în Cuvânt. El avea adevărul, avea Cuvântul.

Priviți! Apoi, Mica a spus ce se va întâmpla.

Atunci Zedechia s-a dus
la el și l-a lovit spunând: *„Pe unde a ieșit Duhul Domnului
din mine ca
să-ți vorbească?”*

Și Mica i-a răspuns: *„Vei vedea în ziua când vei umbla
din odaie în odaie ca să te ascunzi.”*

Împăratul lui Israel a
zis: *„Ia pe Mica, du-l la Amon, mai-marele cetății, și la
Ioas, fiul
împăratului,*

și să le spui: *„Așa
vorbește împăratul: „Puneți pe omul acesta la închisoare, și
închideți*

adunările de felul acesta, pentru că nu avem nevoie de asemenea nebuni printre noi!”

Nu vă îngrijați, că vine!

„Puneți pe omul acesta la închisoare și hrăniți-l cu pâinea și cu apa întristării până când mă voi întoarce în pace.” Cu alte cuvinte: „Când mă voi întoarce, voi termina cu el, îi voi tăia capul.”

Dar bătrânul Mica stătea pe Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece știa ce văzuse în vedenie. O, Dumnezeule, el știa că vedenia primită era conform Cuvântului lui Dumnezeu și ca urmare, nu putea să cadă fără să se îplinească.

Aceasta l-a determinat să spună: *„Dacă te vei întoarce în pace, Domnul n-a vorbit prin mine.”* (v. 28). Amin.

O, oamenilor! Este târziu, dar vreau să vă mai spun ceva, prieteni dragi.

Nu mai ascultați programele omenești care spun: „Acesta nu este Cuvântul lui

Dumnezeu, nu este
Adevărul!" Nu ascultați nimic fantastic, care nu a fost
predicat mai înainte de
Domnul Isus Hristos, pentru că atunci când a venit El însuși
și a vindecat
bolnavii, a urmărit un singur lucru: împlinirea Cuvântului.
Da, numai și numai
împlinirea Cuvântului.

El a predicat pentru
toate felurile de biserici. În Apocalipsa 17.3 scrie:

*„Și am văzut o
femeie șezând pe o fiară de culoare stacojie, plină cu nume de
hulă, și avea
șapte capete și zece coarne.”*

Vaticanul, mai bine
zis, Roma este așezată pe șapte coline. Eu tocmai am fost
acolo cu câteva luni
în urmă. Dacă citim în versetul 5 din același capitol, vedem
că ea este „mama curvelor”, a fiicelor
care s-au născut din ea.

Orice femeie stricată
poate naște o fiică bună. Dar priviți! Ce este o curvă? O
prostituată. Ce
înseamnă cuvântul „prostituată”? O femeie care trăiește în
curvie cu un om care
nu este bărbatul ei.

Priviți aceste

biserici! Ele se pretind a fi slujitoarele lui Dumnezeu,
biserica lui Dumnezeu,
dar în realitate curvesc cu lumea. Ele comit curvie spirituală
prin faptul
că-și lasă membrii să facă tot ce vor. Astfel, femeile lor
umblă vopsite,
poartă pantaloni scurți, se îmbracă la fel ca restul lumii și
nimeni nu le
spune nimic.

Îi lasă pe bărbați să
fumeze o țigară bună, să bea un pahar de lichior, să joace o
partidă micuță de
cărți, să înoate puțin în bazinul de înot, să danseze puțin în
biserică, să
participe la o cină cu supă, și multe alte lucruri de felul
acesta. Iar pe
deasupra, îi învață o micuță teologie omenească, neînsemnată,
în locul
Cuvântului lui Dumnezeu.

Să știți că acesta este
adevărul și, în Lumina Cuvântului lui Dumnezeu, condamn toate
aceste lucruri în
Numele lui Isus Hristos, care vă spune:

„Treziți-vă! Voi trebuie să vă nașteți din nou prin
Cuvântul și Duhul lui Dumnezeu; să umblați călăuziți de Duhul!
Stați umili în
prezența lui Dumnezeu și nu încercați să vă găsiți desfătarea
în lucrurile
acestei lumi! Întoarceți-vă de la lucrurile lumii și
îngenuncheați înaintea lui
Dumnezeu! Biserică a Dumnezeului celui Viu, care spui că ai

gustat bunătatea
lui Dumnezeu, stai pe Cuvânt! Îndepărtați tot ce este contrar
Cuvântului și
mergeți mai departe, pentru că Lumina de seară este aici.
Domnul Isus vine în
curând!”

Să ne plecăm capetele.

O, acea zi măreață!
Ziua zilelor, în care se va deschide Cartea Cărților.

În Apocalipsa 20.12
scrie: *„Și am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare
înaintea
scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost
deschisă o altă
carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați
după faptele lor,
dupăcele ce erau scrise în cărțile acelea.”*

Da, prietene, tu care
ai încercat în zadar să-L respingi, tu care te-ai luptat cu
pumnii în vânt, va
trebui să stai înaintea Sa. Tu ai procedat la fel ca
păsărelele care s-au lovit
cu capul de geam până au murit, încercând să tragă lumina
farului afară.

Da, într-o zi, acolo
sus în statuia Libertății, în brațul ei mare, zăceau o mulțime
de păsărele

moarte.

Eu am întrebat pe cineva: „Ce s-a întâmplat cu ele?”

„Astă noapte a fost furtună”, a răspuns omul, „iar aceste păsărele mici au zburat în lumină. Dar în loc să se folosească de lumină ca să zboare în siguranță, ele au încercat s-o depășească și astfel și-au zdrobit capetele de geam.”

Nu încercați să vă bateți capetele ca să faceți Cuvântul lui Dumnezeu să spună ceva ce nu spune. Nu, nu! Mai bine lăsați deoparte toate asociațiile și părerile voastre deoarece Cuvântul spune: *„Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.”* (1Ioan 2.15).

De ce nu vreți să vă folosiți în seara aceasta de Lumina Evangheliei ca să zburați în siguranță?

O, ocrotește-ne,
Dumnezeule!

Tată ceresc, noi, bărbații și femeile, fetele și băieții care ne aflăm în locul acesta, stăm

înaintea Ta ca
oameni legați de veșnicie, noi, petrolul și lumina cosmică a
acestei lumi,
alcătuiți din șaisprezece elemente. Dar Tu ai pus în aceste
trupuri un suflet
scump, începutul, pornirea.

Doamne, rugămintea mea este să
intri chiar acum în legătură cu inima aceea, cu sufletul
acela, cu locșorul
acela gingaș care trăiește veșnic și care ne dă mișcarea.

De asemenea, TE rog să salvezi
fiecare păcătos din locul acesta. Fă-i să-și dea seama că
aceste luminițe pe
lângă care trecem, aceste semne luminoase, sunt puse de-o
parte și de alta a
drumului, numai ca să semnalizeze apropierea Celui drept, a
Domnului Isus, a
cărui prietenie înseamnă Viața veșnică.

O, El este Viața veșnică, iar noi
dorim să-L cunoaștem conform Bibliei, nu conform părerilor
bisericii noastre.
Noi dorim să-L cunoaștem prin nașterea din nou.

O, Doamne, eu cred că nici un
om nu vrea să fie condamnat și să meargă
în iad. Atunci, de ce am permite să ne stea ceva în cale? De
ce să primim o
imitație când cerul ne oferă originalul?

Și în timp ce pământul petrece la fel ca Babilonul, în vremea lui Belșatar, cu vin, femei pe jumătate goale și lucruri murdare, o mână scrie ceva pe zid! Văzătorii o văd venind și ridicându-se mai presus de o persoană obișnuită. Noi o vedem pentru că în Cuvânt scrie că „*lumea de atunci a pierit tot prin ele, înecată de apă. Iar cerurile și pământul de acum sunt păzite și păstrate, prin același Cuvânt, pentru focul din ziua de judecată.*” (2Petru 3.6-7).

Da, noi vedem scrisul de pe zid; vedem că fiecare națiune este condamnată, dar Biserica Sa născută din nou, va fi luată de pe pământ. Vine timpul când cei care s-au întors la auzirea mesajului lui Luther, al lui Wesley, etc., toți cei adormiți în Domnul, vor învia.

A fost o vreme când planta de porumb era doar o frunzuliță; apoi a urmat tulpina, etc, dar toate au posedat aceeași viață, de aceea vor fi înviați toți, ca să alcătuiască Trupul duhovnicesc al Domnului Isus Hristos.

Tu ai spus că cei care au refuzat Cuvântul „*vor fi aruncați în întunericul de afară, unde va fi plânsul și scrâșnirea dinților.*” (Matei 8.12).

O, Dumnezeule, ai milă
de noi, fiindcă stăm înaintea Ta cu inimile pline de căință și
cu capetele întoarse
spre țărâna din care ne-ai luat și în care ne vom întoarce
dacă zăbovești. Ai
milă de noi și ajută-i pe oamenii aceștia să înțeleagă în
seara aceasta cum
trebuie să stea în prezența Ta.

În timp ce stăm cu
capetele plecate, este aici vreo persoană care este conștientă
de faptul că
viața ei de până acum nu a fost conform Cuvântului lui
Dumnezeu? Poate ați
crezut numai pe jumătate, sau ați luat ceva de aici și ceva de
dincolo, iar din
cauza aceasta ochii voștri sunt bolnavi și voi ați obosit.

Da, este adevărat că
v-ați bucurat cu biserica, sau poate nu ați avut nici bucurii,
eu nu știu. Nu
uitați acum, când vă aflați în prezența lui Dumnezeu, că până
dimineață ar
putea fi lansată o bombă atomică ce poate distruge totul.
Rusia este cea
hotărâtă să facă aceasta.

Referitor la venirea
Domnului, Cuvântul spune că *„doi inși vor fi în același pat”*,
ceea ce înseamnă că undeva va fi noapte când
va veni El, *„unul va fi luat și altul va fi lăsat.”* (Luca
17.34).

Sunteți mulțumiți în
inimile voastre? Ați fost născuți din nou conform cerinței
Cuvântului lui
Dumnezeu? Sunteți urmați de roadele Duhului: dragostea, pacea,
îndelunga
răbdare, bunătatea, credincioșia și blândețea? Vă urmează
toate acestea? Dacă
nu, aș vrea să fiți atât de conștienți, încât să vă ridicați
mâinile spre
Dumnezeu și să recunoașteți că sunteți greșiți. Spuneți:
„Dumnezeule, îndură-Te
de mine și ajută-mă să fiu așa cum mă vrei Tu. Dăruiește-mi
Duhul Sfânt și
ajută-mă să trăiesc o viață sfântă.”

Vreți să ridicați
mâinile spre Dumnezeu? Dumnezeu să vă binecuvânteze pe
fiecare. Văd că sunt
ridicate o mulțime de mâini.

Mai sunt și alții care
doresc să ridice mâna? Puteți s-o faceți acum.

Dumnezeu să te
binecuvânteze, femeie. Și pe tine, bărbatul... femeie... Dumnezeu
să te
binecuvânteze, doamnă.

Dumnezeu să te
binecuvânteze, domnule.

Dumnezeu să te

binecuvânteze, soră.

Dumnezeu să te
binecuvânteze, băiețelule.

Vă dați seama cât este
de important lucrul acesta?

Frate, tu nu vii la
biserica doar ca să asculți mesajul unui om, nici ca să-l vezi
pe mesager; tu vii
aici ca să asculți Cuvântul, Mesajul lui Dumnezeu care-ți este
adresat ție.

Cineva zice: „Și ce-i cu aceasta?”

S-ar putea ca mâine dimineață să fie deja prea târziu. Vă
întreb pe cei care nu
ați ridicat încă mâna: „Nu vreți s-o faceți acum și să
spuneți: „Dumnezeule, ai
milă de mine pentru că doresc Duhul Tău în mine.”

Dumnezeu să te binecuvânteze,
domnule. Și pe voi, cei din spate. Și pe tine, domnule.

Vreți să spuneți și voi:

„Dumnezeule, eu vreau să merg spre Casa Ta, dar sunt bolnav și
obosit. Eu am dorit
dintotdeauna să duc o viață predată Ție, de aceea, în seara
aceasta vin la
picioarele Tale, Îți dăruiesc inima și Te rog: „Dumnezeule,
zdrobește totul și

dă-mi o inimă nouă, un duh noi, și apoi pune Duhul Tău în mine. Fă ca viața mea să se desfășoare în acord cu Cuvântul Tău. Fă-mă un Mica al zilelor noastre, ca să pot sta numai pe „Așa vorbește Domnul!” Dorința mea este să nu mai trăiesc eu, ci Duhul Tău să trăiască prin mine viața pe care o cere Biblia. Aceasta este tot ce-mi doresc. Acesta este felul în care doresc să umblu. O, Dumnezeule, dă-mi îndurarea Ta și putere să fac aceasta.”

Tu, care ai ridicat mâna, vrei să spui aceasta acum? Domnul să te binecuvânteze, doamnă.

Stați liniștiți în timp ce vă rugați. Fiecare să stea cu capul plecat, cu ochii închiși și să se roage liniștit.

Nimic pe pământ nu poate sta nemișcat,

Puneți-vă nădejdea în lucrurile veșnice.

Țineți-vă de mâna neschimbătoare

a lui Dumnezeu”

Când călătoria noastră este gata,

Dac-ai fost sincer cu Dumnezeu,

Minunată și strălucitoare

Este casa ta din mărire.

Și sufletul tău o va privi uluit.

Voi întrebați: „Și acum ce trebuie să face?”

Țineți-vă de mâna neschimbătoare

a lui Dumnezeu. Acesta este
Cuvântul Lui.

Puneți-vă nădejdea în lucrurile
veșnice

Țineți-vă de mâna neschimbătoare

a lui Dumnezeu.

(Fratele Branham fredonează

cântarea: „Țineți-vă tare de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu.”).

El este aici.

În spate este un frate scump, care i-a spus de curând soției sale: „La revedere”, pentru că a trecut dincolo, dar aceasta este numai pentru puțin timp. Când a plecat, ea se ținea de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu. Da, aici mai este un frate care i-a spus soției sale: „La revedere!” pentru puțină vreme. Soții acestor două surori sunt în seara aceasta aici. Ei știu că se vor reîntâlni cu iubitele lor.

Cum ar fi fost dacă ei nu aveau această nădejde?

Puneți-vă nădejdea în lucrurile veșnice

Țineți-vă de mâna neschimbătoare

a lui Dumnezeu.

Tatăl nostru ceresc, în timp ce ne cheamă muzica, vedem că în ea este un mesaj. Marele nostru Învățător, Duhul

Sfânt, ne spune ce să facem cu acest Mesaj. Da, El ne spune:

„Țineți-vă pur și simplu de
Cuvântul neschimbător al lui Dumnezeu, pentru că cerul și
pământul vor trece,
dar El va rămâne pentru totdeauna! Cuvântul nu Se poate
schimba pentru că
Dumnezeu nu Se poate schimba.

Psalmistul spune: „*Strâng
Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta.*”
(Psalmul
119.11).

Tată, în seara aceasta s-au
ridicat douăzeci sau treizeci de mâini. Acești bărbați și
femei au auzit
Cuvântul Tău, iar „*credința vine în urma auzirii.*” Ei au auzit
și ca
urmare s-au decis să Te slujească pe Tine, începând din seara
aceasta, prin
harul și cu ajutorul Tău.

Te rog să intri în inimile lor și
să pui Duhul Tău cel Sfânt în duhul lor cel nou. Tu ești Cel
care le-ai dat și
un duh nou, pentru că altfel n-ar ține mâinile ridicate și n-
ar dori aceasta.

Ei s-au dus însă jos, în casa
Olarului și Te-au lăsat să le schimbi sentimentele și
părerile, de aceea,

inimile lor sunt pline de fericire acum.

Tu ai spus în Cuvântul Tău că „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl care M-a trimis.*” (Ioan 6.44).

Ei n-ar fi putut să ridice mâinile, nici cei mici, nici cei mari, dacă nu i-ai fi îndemnat Tu s-o facă. Ei au făcut-o pentru că le-ai vorbit Tu. Dumnezeu este Cel care v-a dăruit lui Isus, ca un dar al iubirii Sale.

Noi putem auzi Vocea Ta care spune: „*Dacă aude cineva glasul Meu...*” Nu Biserica Ta, pentru că ea are Cuvântul Tău și umblă conform Lui, ci: „*cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.*” (Ioan 5.24).

Binecuvântează-i, Tată, cu viață lungă, cu Viață veșnică, și ridică-i în zilele din urmă, așa cum ai făgăduit.

Îngăduie ca cei ce sunt bolnavi să fie vindecați și Duhul Tău să ni-L descopere pe Hristos, Domnul nostru.

Ridicați-vă capetele pentru un moment. Vă întreb încă o dată pe cei care ați ridicat mâna, dacă rămâneți pe poziție în ceea ce ați spus? Eu cred că ați fost sinceri. În ce mă privește, eu v-am adus la Cuvântul lui Dumnezeu care este Adevărul.

Ar mai fi o întrebare: „Ați făcut-o serios?” Dacă da, înseamnă că Dumnezeu v-a bătut la ușa inimii. Așa este. Dacă ați făcut-o într-adevăr serios, atunci lucrurile vechi au trecut, pentru că ceea ce a spus Dumnezeu nu poate cădea. Și Isus a spus: *„Cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică.”*

Mă gândesc că dacă El a luat într-adevăr loc în inimile voastre, în așa fel încât să vă simțiți îndeajuns de recunoscători față de Dumnezeu, atunci veți dori să veniți la altarul Lui, să îngenuncheați și să-I mulțumiți pentru tot ce-a făcut pentru voi.

În timp ce veți face aceasta, sora va continua să intoneze același cântec. Aș vrea ca toți cei care au ridicat mâna și cei care n-au făcut-o, să vină aici sus. Haideți să îngenunchem și să Îi mulțumim Atotputernicului Dumnezeu pentru tot ceea ce a făcut pentru noi. Aceasta dovedește că ați fost sinceri.

Puneți-vă nădejdea în lucrurile
veșnice,

Țineți-vă de mâna neschimbătoare a
lui Dumnezeu.

Când călătoria noastră este gata,

Dacă lui Isus i-ai fost supus,

Dreaptă și strălucitoare este
plata ta în splendoare.

Sufletul tău va privi fermecat!

Țineți-vă de mâna neschimbătoare a
lui Dumnezeu.

Puneți-vă nădejdea în lucrurile
veșnice,

Țineți-vă de mâna neschimbătoare a
lui Dumnezeu.

Printre noi sunt mulți păstori și
evangheliști, cărora le place să vadă sufletele în Împărăția
lui Dumnezeu. Vino
aici, pastore...

Mă întreb, fraților, dacă ați vrea
să veniți printre oamenii acești, ca să ne rugăm pentru ei.

Știți ceva? Am să fac un test
conform Cuvântului. Oamenii aceștia au ridicat mâinile arătând
că vor să
primească Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu și că Îl cred, iar
eu am spus: „Acum,
haideți să ne rugăm.”

Să vedem ce-a spus Isus. Haideți
s-o luăm cu Cuvântul. Printre noi sunt o mulțime de lucruri
fantastice, dar noi
mergem cu Cuvântul.

Deci, Isus a spus: *„Cine
ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are
viața veșnică și nu
vine la judecată, ci a trecut de la moarte la viață.”*

Să nu uitați că acestea sunt
cuvintele lui Dumnezeu și ele sunt valabile pentru veșnicie.

Tot Isus a spus: *„Nimeni nu
poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl care M-a trimis.”*
Și: *„Tot
ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine...”*

*„Voia Celui ce M-a trimis, este
să nu pierd nimic din tot ce Mi-a dat El...”*

*„Cine mănâncă trupul Meu și bea
sângele Meu, are viața veșnică: și Eu îl voi învia în ziua de
apoi.” (Ioan
6.44,37,39,54).*

Ce minunat este să privești la
acest altar și să vezi că un suflet este mai valoros decât
zece mii de lumi. Ei
n-au vrut niciodată să se unească cu biserica, dar au venit
pentru că sunt
mădulare ale trupului lui Hristos. Ei au venit să-și aducă
recunoștința și să
se roage, și mă rog și eu ca Duhul Sfânt să umple fiecare
inimă cu pace și
bucurie, cu un duh umil care să aducă roadele neprihănirii lui
Hristos, cât
timp mai este respirație în trupurile lor și vor merge Acasă,
în mărire.

Aș vrea să vină aici păstorii și
evangheliștii și să stea în jurul nostru în timp ce ne rugăm.
Să vină toți,
indiferent din ce biserică face parte. Dorința mea este doar
să veniți în jurul
acestor oameni...

Eu mă duc drept înainte, da, eu mă
duc.

(Aceasta să fie ținta inimii
voastre).

Voi plăti prețul ca și ceilalți creștini.

Voi urma calea (la fel ca Mica)

Cu cei disprețuiți ai Domnului.

Am pornit cu Isus, și mă duc drept înainte.

Eu mă duc drept înainte, da, eu mă duc

Voi plăti prețul ca și ceilalți creștini.

Voi urma calea cu cei disprețuiți ai Domnului.

Am pornit cu Isus, și mă duc drept înainte.

Mai este cineva care dorește să urmeze calea aceasta?

Isus a spus: „Căci de oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, se va rușina și Fiul omului de el,

când va veni în slava Sa și a Tatălui și a sfinților îngeri.”
(Luca 9.26).

Este cineva care se rușinează de
audiența aceasta mică? Este ceva care te face să stai pe loc?
Ți-e rușine?

*„De aceea, pe oricine Mă va
mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea
Tatălui Meu, care
este în ceruri...”* (Matei 10.32).

Voi urma calea, Doamne,

Mă duc tot înainte.

Am pornit înainte cu Isus

Și mă duc tot înainte.

Rugați-vă cu toții, în timp ce ei
își aduc recunoștința înaintea lui Dumnezeu, pentru că le-a
iertat păcatele.

O, Dumnezeule, Tatăl și
Răscumpărătorul omenirii, acești oameni au venit și au
mărturisit în seara
aceasta, că n-au fost destul de predați ca să fie cuprinși în
Trupul lui

Hristos, de aceea au luat poziție, fiind îndemnați de Cuvântul
Tău și împinși
de mâna Ta.

Te rugăm să-i așezi pentru
totdeauna în Împărăția Ta, unde Te vor sluji pentru veșnicie.
Ajută-i să creadă
pe deplin Cuvântul pe care L-ai adus în seara aceasta, și fă
ca Duhul Sfânt
să-i călăuzească pentru a-și ocupa poziția hotărâtă pentru ei
în Trupul lui
Hristos.

O, Dumnezeule, cât Îți suntem de
mulțumitori pentru aceasta! Inima mea
este cuprinsă de o mare emoție, când îi văd pe acești bărbați
și femei
îngenuncheați plini de umilință înaintea Ta, ca să-și
mărturisească păcatele și
să primească îndurarea Ta. Primește-i, Doamne!

Slujitorii Tăi, predicatorii
Cuvântului, stau de partea acestor oameni, în timp ce eu mă
aflu la acest amvon
sfânt.

Acesta este un moment minunat.
Îngerii lui Dumnezeu au tăbărât printre noi, de-o parte și de
alta a amvonului,
deoarece este scris că *„Îngerul Domnului tăbărăște în jurul
celor ce se tem de
El, și-i scapă din primejdie.”* (Psalmul 34.7).

Marea lume nevăzută din jurul
nostru, ne împinge spre căință și spre lepădarea de tot ce
este greșit. De
aceea, Doamne, cu inimile pline de căință punem înaintea Ta
tot ce am făcut
greșit și Te rugăm să ai milă de noi.

Te rugăm să ne dai Duhul Tău cel
Sfânt, împlinește Cuvântul Tău în viața noastră și modelează-
ne viețile și
caracterul astfel încât să fie conform voci Tale.

Te rugăm aceasta în Numele
Domnului Isus Hristos. Amin.

- Amin -